

ge problem på det her område. Jeg sagde også, at vi føler, at der er nogle problemer i selve lovteksten med de bemærkninger, der ligger, som vi gerne vil have undersøgt, og jeg afsluttede med at sige, at som lovforslaget lå på nuværende tidspunkt, kunne vi ikke støtte det, før vi havde fået det undersøgt nærmere. Og vi mener i øvrigt, at de ting, der står omkring påklædning m.v., vil vi gerne have set nærmere på, hvis vi skal støtte dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil også gerne af hensyn til hr. Poul Nødgaard præcisere Venstres holdning og sige, at vi er, som den konservative ordfører også sagde det, enige i hovedsigtet, men vi tror, at det valgte middel, lovgivning, er forkert. Det bliver særlig problematisk i forhold til det, som jeg også gjorde en del ud af i min ordførertale, nemlig den indirekte forskelsbehandling.

Der er et hav af uklarheder af proceduremæssig karakter omkring bevisbyrde, hvor man jo i bemærkningerne lægger op til, at der stort set kan dømmes på indicer. Det skal vi have afklaret under udvalgsarbejdet, og hvis det ikke bliver afklaret på en for os tilfredsstillende måde, vil vi ikke kunne støtte lovforslaget i den form, det har nu.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Den sidste bemærkning var jo så ret klar. Det vil sige, at hvis regeringen, SF og Enhedslisten gennemfører lovforslaget, som det ligger, uden stort set at rette noget i det, melder Venstre fra og trykker på de røde knapper den dag, der er tredje behandling af lovforslaget.

De Konservative sagde det ikke slet så klart, og derfor kunne jeg da godt tænke mig at få det helt klart præciseret her i dag. Det, der blev sagt fra konservativ side, er meget valent. Nu redogjorde Venstre så lidt tydeligere for det, men må jeg forstå det sådan, at De Konservative har samme holdning som Venstre: Man stemmer imod, hvis der ikke gives betydelige indrømmelser, inden dette lovforslag vedtages?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg sluttede min første ordførertale med at sige, at som lovforslaget lå, kunne vi ikke støtte forslaget på det foreliggende. Og så har jeg egentlig de samme bemærkninger, som hr. Lars Løkke Rasmussen har gjort her fra talerstolen.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil starte med at takke de partier, som vedstår deres holdninger om, at det er uacceptabelt, at der sker diskrimination, at der sker en frasortering alene på baggrund af etnisk herkomst eller seksuel adfærd. Det takker jeg for. Det er regeringspartierne, det er SF, og det er Enhedslisten, og det vil sige, at det er et flertal i Folketinget, der vedstår deres holdninger og også vil vedstå, at vi har nogle internationale forpligtelser.

Det betyder selvfølgelig ikke, at jeg ikke til enhver tid er parat til drøftelser med fornuftige partier, som har tilkendegivet, at de også er optaget af sagen, men har nogle problemer i forhold til, om det nu er lovgivning eller aftalestof. For det er klart, at dette problem med diskrimination på arbejdsmarkedet ikke alene løses ved lovgivning. Det gør det ikke.

Vi har faktisk en situation, hvor der i ganske mange år – det er jo ikke en lille ny konvention, der er opfundet her i forgårs, den er faktisk helt fra 1958 og 1960 – har været gode muligheder for parterne til at indarbejde konventionen i aftalerne. Det har man ikke gjort, og det er derfor, vil jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, at vi har et hul i vores retstilstand i forhold til vores internationale forpligtelser.

Det hul består altså i, at man ikke i tilstrækkelig grad hos arbejdsmarkedets parter har sikret, at der ikke sker en diskrimination, og her mener jeg faktisk, at det er det politiske system, os, som repræsenterer befolkningen bredt, der er ansvarlige for, at vi som land ikke har en lovgivning med huller i. Det er i øvrigt noget af det, som Ombudsmanden har peget på, og som også er baggrunden for dette lovforslag, at der faktisk er tale om et hul i lovgivningen.

Der er et i hvert fald meget bredt flertal i Folketinget for, at aftalemodellen er god og holdbar, og den vil vi gerne vedligeholde og udbygge, men man må sige, at der her er et eksempel på, at aftalemodellen ikke kan stå alene, og at det er nødvendigt med supplerende lovgivning.

Derfor har vi lagt ind i lovgivningen her, at i det omfang parterne har aftaler, som gør, at man ikke kan diskriminere, er det aftalen, der gælder, og dér falder lovgivningen væk. Så aftalemodellen er ikke undermineret, men man kan sige, at lovgivningen inspirerer til at få aftalemodellen udbygget.

Hr. Lars Løkke Rasmussen satte spørgsmålstegn ved, og det gjorde hr. Bendt Bendtsen også, om lovgivningen nu var noget, der overhovedet